

ЗАКЉУЧЦИ

Усвојени на седници Кривичног одељења Врховног касационог суда одржаној дана 13. 09. 2010. године, о спорним правним питањима постављеним од стране нижестепених судова.

1. Да ли се члан 385. став 2. ЗКП-а примењује код одлучивања по жалби на решење донето у поступку за примену мере безбедности из члана 506. ЗКП-а?

З а к љ у ч а к

1. Одредба члана 385. став 2. ЗКП-а се не примењује у поступку по жалби на решење донето у поступку за примену мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи из члана 506. ЗКП-а. Ово с тога што се у поступку по жалби на ово решење примењују одредбе члана 389– 403 ЗКП-а о жалби на решење.

Управо у члану 402. став 1. ЗКП-а одређена је сходна примена одредби које регулишу поступак по жалби на пресуду, и на поступак по жалби на решење, где није предвиђена сходна примена и одредбе члана 385. став 2. ЗКП-а. Једини изузетак када је у питању поступак по жалби на решење из члана 506. ЗКП-а, односу на остала решења, предвиђен је у члану 402. став 2. ЗКП-а, везано за седницу већа, а то је обавеза обавештавања јавног тужиоца, а осталих лица под условима из члана 375. ЗКП-а.

2. Да ли се укидање пресуде пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, број 72 од 03. 09. 2009. године) узима у обзир код примене члана 385. ЗКП-а?

З а к љ у ч а к

2. Код примене члана 385. став 2. ЗКП-а узете се у обзир и укидање пресуде до кога је дошло и пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗКП-а (11. септембар 2009. године), јер то произилази из формулације те одредбе, а што је у складу са захтевом за ефикаснијим поступањем.

3. Застарелост извршења новчане казне када је замењена казном затвора.

З а к љ у ч а к

3. Застарелост извршења новчане казне почиње да тече од дана правноснажности пресуде којом је та казна изречена у складу са одредбом члана 107. став 1. КЗ-а.

Време потребно за наступање застарелости новчане казне је две године по члану 105. тачка 7. КЗ-а а, сагласно члану 107. став 6. КЗ-а апсолутна застарелост наступа протеком двоструког времена које се тражи за застарелост извршења казне, тј. протеком четири године од правноснажности пресуде којом је новчана казна изречена.

Протеком времена за застарелост држава губи право на извршење казне, па околност да је новчана казна у поступку извршења замењена казном затвора не даје могућност за рачунање новог рока застарелости, јер КЗ не предвиђа околности које би, за разлику од релативне застарелости, могле прекинути ток апсолутне застарелости извршења казне.